

OTIEF VAN

Pim Blomaard

“ANTROPOSOFIE VERTALEN VOOR EEN BREED PUBLIEK”

Hij kwam als filosoof toevallig in de gehandicaptenzorg terecht. Pim Blomaard (47 jaar) voert nu samen met zijn collega Marinus van der Meulen zeven jaar de directie van de Raphaëlstichting, die zich ontfermt over instellingen in de gehandicaptenzorg, psychiatrie en ouderenzorg. Sinds een jaar ondersteunt hij een dag per week de Bernard Lievegoed-leerstoel aan de VU en bereidt hij een promotieonderzoek over de beroeps-ethiek in de gehandicaptenzorg voor. “Ik wil antroposofie vertalen naar de vragen van deze tijd en toegankelijk maken voor een breed publiek.”

“Ik was 33 jaar, had een klein baantje als filosofiedocent aan het Meander College in Zoetermeer, ons tweede kind was op komst en ik besloot: nu moet er een baan komen en als er iets langskomt, dan ga ik daarop in. Zo ben ik bij de Raphaëlstichting gekomen. Het bleek een buitengewoon ‘rijke’ wereld, waarin alle werkgebieden van de antroposofie vertegenwoordigd zijn. De stichting timmert flink aan de weg. Naast mijn bemoeienis met het kwaliteitsbeleid en de financiën, bereid ik twee nieuwbouwprojecten voor: een kinderdagcentrum in Tuitjenhorn en een woonproject in Haarlem waar uit de boot gevallen jongeren woonruimte geboden wordt in een soort buurtschap met gezinnen en een aantal gehandicapte kinderen. Daarnaast hebben we onlangs een biologisch-dynamische boerderij op Texel gekocht die nu Novalishoeve heet. Daar - in een landelijke omgeving met een productieve geitenboerderij - kunnen binnen een jaar achttien jongeren met psychische problemen op aarde en ‘op orde’ komen. Verder heb ik de afgelopen jaren meegeholpen met de totstandkoming van diverse initiatieven zoals het logeerhuis en kinderdagcentrum Roze-marijn in Heemstede.

Ik was 17 jaar toen ik voor het eerst een boek van Steiner las. Het sloeg in als een bom. Dat zat hem in de driedigheid van lichaam, ziel en geest. Ik ervoer daarin een ‘helende’ ordening; naast de

persoonlijke innerlijke wereld bestaat er ook een daarbovenuit stijgende geestelijke wereld en als mens ben je niet alleen maar aan de willekeur overgeleverd. Het driedelige mensbeeld is voor mij werkelijk een baken geweest tijdens mijn filosofiestudie. Na mijn studie was ik als redacteur en vertaler 17 jaar betrokken bij de Rudolf Steiner Vertalingen.

Als je mij naar mijn motief vraagt, moet ik je deels het antwoord schuldig blijven. Dat raadsel zal zich nog ontvouwen. Wel ben ik me ervan bewust dat ik in mijn bezigheden bij de Raphaëlstichting bruggen aan het slaan ben tussen verschillende partijen zoals gemeenten, initiatiefnemers, bouwmaatschappijen, zorgverzekeraars, enzovoort. Mijn functie daar is die van ambassadeur; steeds weer sta ik tegenover de verschillende partijen voor de antroposofie. Ik moest onlangs nog een bekende architect proberen uit te leggen wat organische architectuur is. In mijn eerste baan als filosofiedocent was ik in feite ook een bruggenbouwer. Ik bood leerlingen een brug om die filosofische ‘geheimtaal’ te begrijpen. In mijn werk als vertaler/redacteur van het werk van Steiner bracht ik teksten en inhouden van toen over naar deze tijd. Ik breng graag samenhang tussen delen. Vaak is het fragmentarisch wat mensen van antroposofie weten. In mijn promotieonderzoek wil ik de antroposofie vertalen naar de vragen van deze tijd. Ik richt me op de beroepsmoraal van medewerkers in de heilpedagogie. In deze tijd wordt veel vastgelegd in procedures en protocollen. Dat is eenzijdig. Juist de verhouding tussen zorgverlener en zorgvrager is van groot belang. Iedereen zegt met respect om te gaan met hulpvragers, maar niemand weet waarover dat eigenlijk gaat. Hoe versta je het begrip ‘menselijkheid’? Die vraag wil ik beantwoorden met behulp van de antroposofie. En vanuit de Raphaëlstichting probeer ik die menselijkheid ook concreter gestalte te geven.” ■

Arianne Collee

